

**UCHWAŁA Nr XXXI/249/13
RADY GMINY PAKOSŁAWICE
z dnia 30 października 2013 roku**

**w sprawie rozpatrzenia skargi Państwa Jana i Bożeny Skakuj na Wójta Gminy
Pakosławice- skarga z dnia 01.07.2013 r.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 594 ze zm.) i art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 267) Rada Gminy Pakosławice uchwała, co następuje:

§ 1.

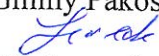
1. Z zastrzeżeniem ust. 3, uznać się niewłaściwą w sprawie.
2. Przekazać skargę do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w części dotyczącej wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Pakosławice z dnia 18.05.2009 r. Nr RRGiR-6011/1/09 oraz decyzji z dnia 08.03.2010 r. Nr RRGiR-6011/17/09/10 oraz wznowienia postępowania, ze względu na ujawnienie nowych dowodów.
3. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 01.07.2013 r. w części dotyczącej czynności dokonanych przez Wójta Gminy Pakosławice.
4. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do przesłania treści uchwały wraz z uzasadnieniem skarżącym.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady
Gminy Pakosławice

Tadeusz Jurecki.

Załącznik do uchwały Rady Gminy
Pakosławice Nr XXXI/249/13
z dnia 30.10.2013 r.

UZASADNIENIE
do Uchwały Rady Gminy Pakosławice
w sprawie rozpatrzenia skargi na decyzję Wójta Gminy Pakosławice

Do Przewodniczącego Rady Gminy Pakosławic wpłynęła skarga Państwa Jana i Bożeny Skakuj zam. Pakosławice 63a, Pakosławice na decyzję Wójta Gminy Pakosławice z dnia 18.05.2009 r. Nr RRGiR-6011/1/09 oraz decyzję z dnia 08.03.2010 r. Nr RRGiR-6011/17/09/10. Przewodniczący skierował skargę do Rady Gminy w celu jej rozpoznania. Do zarzutów zawartych w skardze z dnia 01.07.2013 r. Rada Gminy ustosunkowuje się jak poniżej.

Zarzut dotyczący sporządzenia protokołu badania KW 60784: protokół z dnia 06.04.2009 r. dot. badania KW 60784 został sporządzony przez mgr inż. Wiesława Mulskiego w celu analizy Księgi Wieczystej ww. nieruchomości. Księgi wieczyste to rejestr publiczny, który przedstawia stan prawny nieruchomości. Dokonanie analizy ww. księgi nie narusza przepisów prawa.

W odpowiedzi na zarzut dot. stwierdzenia przez Wójta Gminy „że działka 286/5 nie istnieje” należy wskazać, że działka o numerze 286/5- nie istnieje ponieważ uległa podziałowi na działki o nr: 286/6, 286/7, 286/8, 286/9, 286/10, 286/11. Podział nieruchomości został dokonany na podstawie decyzji administracyjnej, która uwzględnia stan faktyczny i prawny.

Decyzja z dnia 18 marca 2010 r. wydana przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu stwierdza, że decyzja Wójta Gminy Pakosławice z dnia 18.05.2009r. nr RRGiR-6011/1/09 została wydana z naruszeniem prawa. SKO, nie stwierdziło jednak nieważności decyzji. W związku z tym ww. decyzja nie została uznana za bezskuteczną z mocą wsteczną. W myśl art. 156 § 1 pkt 2 kpa organ administracji publicznej, stwierdza nieważność decyzji, która została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Zgodnie z art. 156§2 *in fine* nie stwierdza

się nieważności decyzji, która wywołała nieodwracalne skutki prawne. W takiej sytuacji organ administracji publicznej ogranicza się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności z powodu których nie stwierdził nieważności decyzji (art. 158 §2 kpa). Jak stwierdziło Kolegium decyzja zatwierdzająca podział spornej działki, wywołała nieodwracalne skutki prawne, co stoi na przeszkodzie stwierdzenia nieważności decyzji.

Ustosunkowując się do zarzutu dot. poprawy omyłki pisarskiej, należy powołać się na przepis art. 113 § 1 k.p.a., z którego wynika, że istnieje możliwość usunięcia wad nieistotnych decyzji bez konieczności uruchamiania środków zaskarżenia decyzji i środków nadzoru. Przedmiotem sprostowania, według tego przepisu, mogą być: błędy pisarskie, rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki. Dokonywanie sprostowania możliwe jest z urzędu, jak też na wniosek strony i nie jest ograniczone żadnym terminem, co oznacza możliwość zgłoszenia takiego żądania w każdym czasie. Możliwość sprostowania błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek, podobnie jak i możliwość dokonywania wyjaśnień co do treści decyzji, nie jest ograniczona terminem (wyrok NSA z 29 czerwca 1999 r., IV SA 1015/97, Lex nr 47274). Sprostowanie takie może nastąpić również po wniesieniu skargi do sądu administracyjnego na decyzję wymagającą sprostowania - obowiązkiem sądu administracyjnego jest dokonanie oceny decyzji z uwzględnieniem sprostowania dokonanego przez organ administracji, niezależnie od tego, czy postanowienie o sprostowaniu było przedmiotem skargi do sądu administracyjnego (wyrok NSA z 26 marca 1993 r., I SA 1429/92, LexPolonica nr 297487, ONSA 1994, nr 1, poz. 39).

Postanowienie o sprostowaniu błędów i omyłek w decyzji ma ten skutek, że po jego wydaniu decyzja musi być wykonywana stosownie do treści zgodnej ze sprostowaniem, a w przypadku jej zaskarżenia powinna być również wraz z nim oceniana. Prawidłowo dokonane sprostowanie błędów i omyłek staje się bowiem integralną częścią treści decyzji. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 stycznia 2012 r. II OSK 2107/2010)

W odpowiedzi na zarzut dotyczący „wyłączenia się Wójta z prowadzenia sprawy”, należy zwrócić uwagę, że Wójt nie podlegał wyłączeniu, gdyż zgodnie z art. 24 § 1 pkt 1 cyt. *„Pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:*

- 1) *w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;*
- 2) *swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia;*

- 3) *osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;*
- 4) *w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3;*
- 5) *w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji;*
- 6) *z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne;*
- 7) *w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej."*

W sprawie o podział działki nr 286/5 nie wystąpiła, żadna z ww. przesłanek.

Kolegium w piśmie z dnia 17.09.2009 r., również informuje, że w „sprawie przeprowadzenia postępowania o ustalenie przebiegu granic pomiędzy działkami nr: 287 i 286/5 w Pakosławicach”, nie występuje przesłanka do zastosowania art. 25§1 pkt 1 kpa w związku z art. 24§1 pkt 1 kpa, co za tym idzie nie ma podstaw do wyłączenia organu Wójta Gminy Pakosławice. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że ww. pismo Kolegium ma charakter informacyjny, a nie „nakazujący Wójtowi przeprowadzenie rozgraniczenia pomiędzy działkami 287 i 285/5”.

W odpowiedzi na zapytanie zadane w skardze Państwa Jana i Bożeny Skakuj z dnia 01.07.2013 r. „na jakiej podstawie Rada Gminy stwierdza, że decyzja podziałowa z dn. 18.05.2009 r. była ostateczna na dzień 26.06.2009 r. i w jakiej dacie faktycznie była ostateczna, jeżeli 1.06.2009 r. jest stwierdzeniem, pomyłkowym jak w większości pism urzędowych jak coś wyjdzie na jaw i nie pasowało.” Zgodnie z art. 16 § 1 KPA „Decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioszek o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych.” Otóż zgodnie z przepisami k.p.a. decyzjami ostatecznymi są te, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji. Tak więc odwołanie nie przysługuje od decyzji wydanych przez organ I instancji, od której nie zostało wniesione odwołanie w ustawowym terminie, a brak jest podstaw do przywrócenia terminu. Z kolei zgodnie z art. 111 § 1 kpa „Strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.”

Stwierdzenie ostateczności nastąpiło w dniu 01.06.2009 r., czyli 14 dni od jej ogłoszenia i w tej dacie decyzja jest ostateczna.

W dniu 5 września 2013 roku na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Pakosławice skarżący J. i B. Skakuj podnieśli nowe okoliczności, dla potwierdzenia wcześniej zgłaszanych zarzutów, które uznać należy za uzupełnienie skargi.

W pierwszej kolejności skarżący wskazali, że w sprawie wyszły na jaw nowe dowody, skarżący podnieśli nadto, że w urzędzie są podwójne dokumenty i że brakowało odpisu księgi wieczystej potwierdzającej, że P. Igras jest właścicielem na etapie składania wniosku o podział, oraz że wnioskodawczyni – Pani Igras mieszkała w USA i że skarżąca chciałaby znać pełnomocnika i wiarygodność działań Pani Igras. Skarżąca zarzuciła również, że urząd gminy nie jest uprawniony do uzyskiwania aktów notarialnych osób prywatnych i żądania wprowadzania w nich zmian przez notariusza, skarżąca wskazała, że w urzędzie występują różnej treści dokumenty z tej samej daty – dotyczy to protokołu sporządzonego przez geodetę.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że Rada nie jest władna analizować wiarygodność dokumentów. Również i ocena, czy dokumenty takie są wiarygodne, czy nie i czy istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do ich wiarygodności nie należy do rady gminy, tylko organów wydających stosowne decyzje administracyjne, stąd też, uznać należy, że ww. zakresie skargę należało przekazać do SKO w Opolu.

W zakresie natomiast uprawnień wójta do pozyskiwania aktów notarialnych, to stwierdzić należy, że notariusz zobowiązany jest przysyłać wszelkie akty notarialne dotyczące zbywania nieruchomości ze względu na obowiązki związane uiszczaniem opłat planistycznych. Ponadto, organ administracyjny w każdym postępowaniu administracyjnym może prowadzić postępowanie wyjaśniające i w tym celu również może uzyskiwać takie dokumenty.

Następnie skarżący pismem wnieśli o wyłączenie radnego Andrzeja Krawczyka, ze względu na to, że sprawa dotyczy również p. D. Szumiło, z którym wiąże go „koligacje” rodzinne.

Zgodnie z art. 25a ustawy o samorządzie gminnym radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego. Stwierdzić jednak należy, iż skarga nie dotyczy interesu prawnego ani radnego Andrzeja Krawczyka, ani p. D. Szumiło, tylko i wyłącznie Wójta Gminy; dlatego brak podstaw do wyłączenia radnego.

Mając powyższe na uwadze zarzuty bezpośrednio i pośrednio odnoszące się do rażącego naruszenia prawa nie znajdują uzasadnienia. W ocenie organu skarga jest zatem w

ww części bezzasadna, dalsze skargi dotyczące tej sprawy, a nie wskazujące na nowe okoliczności, nie będą rozpatrywane - bez informowania skarżącego (art. 239§1 kpa).

Jedyne, co można przyznać skarżącej, to to, że organ wykonawczy wydając decyzje administracyjną rzeczywiście popełnił błąd, czego wynikiem było uznanie przez SKO decyzji Wójta za wydaną z naruszeniem prawa. Jednakże powód, z jakiego SKO uznało decyzję za naruszającą prawo nie dotyczy zarzutów podnoszonych przez skarżącą.

W zakresie natomiast nie rozstrzygniętym, a objętym skargą, a więc w części dotyczącej wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Pakosławice z dnia 18.05.2009 r. Nr RRGiR-6011/1/09 oraz decyzji z dnia 08.03.2010 r. Nr RRGiR-6011/17/09/10 należało przekazać skargę do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu.

Wiceprzewodniczący Rady
Gminy Pakosławice
Tadeusz Jurecki
Tadeusz Jurecki.